SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 325/09-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. októbra 2009 vo veci sťažnosti obchodnej spoločnosti H., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. J., B., ktorou namieta porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obdo 20/2008 z 31. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

1. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 325/09-11 z 25. septembra 2009 z r u š u j e .

2. Konanie o sťažnosti obchodnej spoločnosti H., a. s., z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. júla 2009 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti H., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. J., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46

ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obdo 20/2008 z 31. marca 2009.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a rozhodol o nej uznesením č. k. IV. ÚS 325/09-11 z 25. septembra 2009.

Sťažovateľka doručila 20. októbra 2009 ústavnému súdu podanie označené ako *„Späťvzatie sťažnosti proti porušovaniu základných práv a slobôd vyplývajúcich z Ústavy Slovenskej republiky, ako aj medzinárodných zmlúv podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“,* v ktorom okrem iného uviedla: *„Keďže medzi sporovými stranami... došlo k mimosúdnemu ukončeniu veci, sťažovateľ berie svoju sťažnosť v celom rozsahu späť bez uplatnenia nároku na náhradu trov konania a navrhuje, aby Ústavný súd... konanie zastavil.“*

II.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 208 OSP ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podanie sťažovateľky, ktorým žiadala o späťvzatie sťažnosti, bolo ústavnému súdu doručené v čase, keď už síce o nej pri predbežnom prerokovaní rozhodol uznesením č. k. IV. ÚS 325/09-11 z 25. septembra 2009, ale ešte pred doručením tohto uznesenia účastníkom konania, t. j. pred nadobudnutím jeho právoplatnosti.

Za týchto okolností podľa názoru ústavného súdu nič nebránilo tomu, aby rozhodoval podľa § 54 zákona o ústavnom súde o späťvzatí sťažnosti. Súčasne sa ale ústavný súd musel vysporiadať s existenciou uznesenia č. k. IV. ÚS 325/09-11 z 25. septembra 2009. Vychádzal pritom z toho, že predpokladom zastavenia konania, t. j. vyhovenia žiadosti sťažovateľky o späťvzatie sťažnosti, je zrušenie označeného uznesenia.

Zákon o ústavnom súde neustanovuje postup v prípadoch, ak sťažovateľ vezme sťažnosť späť potom, keď ústavný súd o nej už rozhodol, ale jeho rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť. Na takýto prípad však možno podľa názoru ústavného súdu uplatniť postup podľa § 31a zákona o ústavnom súde, ktorý umožňuje na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, keďže povaha veci to nevylučuje. V danom prípade prichádza do úvahy primerané uplatnenie § 208 OSP. Len „primeranosť“ uplatnenia § 208 OSP spočíva v týchto prípadoch jednak v tom, že konanie pred ústavným súdom je na rozdiel od konania pred všeobecnými súdmi jednostupňové, ako aj v tom, že s druhým účastníkom konania ústavný súd spravidla reálne začne konať až po predbežnom prerokovaní návrhu. Z toho vyplýva, že žiadať o súhlas druhého účastníka konania so späťvzatím návrhu je nadbytočné, keďže o podaní návrhu na začatie konania pred ústavným súdom v tomto štádiu konania spravidla nie je ani informovaný.

Keďže v danom prípade nešlo podľa názoru ústavného súdu o sťažnosť, ktorá smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom

porušuje základné práva alebo slobody sťažovateľky (§ 54 zákona o ústavnom súde), a neexistovali ani iné relevantné prekážky brániace ústavnému súdu vyhovieť návrhu sťažovateľky, ústavný súd rozhodol podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 208 OSP najprv o zrušení svojho uznesenia č. k. IV. ÚS 325/09-11 z 25. septembra 2009 (bod 1 výrokovej časti tohto uznesenia) a následne podľa § 54 zákona o ústavnom súde rozhodol o zastavení konania o sťažnosti sťažovateľky (bod 2 výrokovej časti tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. októbra 2009